

forhaanden hvad i nærværende Tilfælde er Sagen — nemlig om Forslaget skal vedtages eller ikke, uden mindste Hensyn til hvad Regjeringen vil gjøre ved den provisoriske Lov, ifald det foreliggende Forslag ikke her vedtages.

Formanden: Maa jeg først bemærke, at forsaavidt der er yttret, at Discussionen var gaaet udenfor hvad der er parlamentarisk rigtigt, saa er det min Pligt at holde den indenfor dens rette Grændser, og det skal jeg sørge for.

Ordføreren: Jeg maa beklage, at det vedkommende ærede Medlem er kommen for sildigt med sin Tale, thi et Medlem har jo allerede spurgt og Indenrigsministeren har svaret, saa at det ikke kan nytte, at vi overlade det til Ministeriet.

B. Christensen: Jeg maa udtrykkelig bemærke, at jeg i Almindelighed er aldeles enig med den Anskuelse, som den ærede Ordfører og Rigsdagsmanden for Rjøge (Krieger) udtalte, men at jeg blot ikke troer, at det i dette concrete Tilfælde er absolut anvendeligt. Hvor der nemlig er Enighed om Alt i en Lov med Undtagelse af et enkelt Tillæg, der kunde der vel være Opfordring til Udgivelsen af en provisorisk Lov paa den antydede Maade.

Begener: Jeg har stemt for nærværende Lov, og jeg vil heller ikke nægte, at den paa mange Steder kan have sin store Nytte, men jeg maa dog tilslaae, at den paa mange andre Steder, som f. Ex. i min Egn, vil være af ingen Betydning; thi den vil ingenlunde kunne afhjælpe den virkelige Mangel, Nød og Trang, der findes paa Boliger for den just ikke aldeles uformuende Arbeidsklasse, og jeg troer, at der maatte træffes ganske andre Foranstaltninger til at afhjælpe Trangen end nærværende Lov. Der kunde derfor vistnok være Anledning til om ikke i denne Session at tage enkelte dertil hensigtsvarende Bestemmelser. Der er i den Anledning fremkommet Forslag fra en æret Rigsdagsmand, som formentligen ikke kan gaae an saaledes, som det er fremkommet, men jeg troer dog, at man i den antydede Retning kunde og burde gjøre Skridt, om denne Trang skulde vise sig af en længere Varighed. Omkring i min Egn er det mig ubekendt, at nogen Godsseier lægger

nogenformhelt Hindring tvælen for Fæsterne og Leierne til at indtage Indstodere; Fæsterne kunne almindeligviis tage saamange dem lystre, og dog er Manglen paa og Trangen til Boliger stor. Flere dygtige Arbejdere flytte bort fra Steder, hvor de godt kunne ernære sig og Sine, fordi de ei kunne finde Huusful; men Godsseierne ere heri uskyldige, da de ei forbyde Fæsterne at tage dem. Der er ganske andre Aarsager til denne Trang end Godsforholdene, og kun hvor disse ere den medvirkende Aarsag vil maaskee denne Lov kunne raade noget God paa dette Onde.

J. A. Hansen: Der er kun een Bemærkning, jeg vil gjøre med Hensyn til den Erklæring, vi nylig hørte af den høitærede Indenrigsminister. Det forekommer mig, at han talte ikke alene paa egne Begne, men paa hele Ministeriets Begne, og i den Anledning finder jeg mig foranlediget til at erindre om, at den ærede Justitsminister har udtalt sig tvivlsomt om dette Spørgsmaal. Det staaer altsaa ikke klart for ham. Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2det District (Bregendahl) har meent, at den Opstilling af Betingelser med Hensyn til fremtidige Contracter, som jeg nærer Frygt for, ikke lovligt skulde kunne stee; det skulde glæde mig overordentligt meget, hvis den ærede Rigsdagsmand var Underdommer, og hans Mening blev deelt af samtlige Underdommere; thi, som bekjendt, udgjør Mulkten i dette Slags Sager mindre end 10 Rbd., og Spørgsmaalet vil altsaa ikke kunne komme for Overretterne.

Formanden: Jeg veed ikke, om der er flere, som begjere Ordet.

Barfod: Løv jeg spørge, om der er begjert Afslutning?

Formanden: Ønsker den ærede Rigsdagsmand Ordet?

Barfod: Ja, jeg begjærer Ordet, hvis der ikke er begjert Afslutning.

Formanden: Ja, jeg kan intet Hensyn tage til en betinget Begjering af Ordet.

Barfod: Ja, saa forlanger jeg Ordet.

Formanden: I saa Fald er der forlangt Afslutning.

Barfod: Ja, saa frasalder jeg Ordet.